

आपण

किती अनभिज्ञ असतो आपण
अगदी स्वतःविषयीसुद्धा
भोवती काळजीचे ढीग असूनही
कसे सुशेगाद आहोत म्हणतो...
किती अनभिज्ञ असतो आपण
भोवतालच्या जगाविषयी
सगळेच आपलेच म्हणत
खुशाल बिनधास्त राहतो...
कचन्यातले बाँब फुटतात,
पाठीत सुरे खुपसतात,
मित्र-- मित्र राहतात कुठे?
दिवसाही रात्र होते..
तरीही आपण स्वप्नच पाहतो..
दूरवर कुठेतरी सूर्य
कुजबुजतो क्षितिजावर
तेव्हा मन, किरण होऊन
स्वार होते त्याच्यावर
आपण तसेच पहाट होतो....
- प्रकाश रामचंद्र क्षीरसागर

अथांग किनारा कवेत
नदी शांतच वाहते
कधीतरी लाटांचे
अचानक तांडव होते
किनाच्यावर वासनांचे
पीक उमलत जाते
झाडांतून पक्ष्यांचे
रात्रीस कूजन चालते
रेतीतल्या रेघा अन् चित्रे
जिवंत होतात, चालतात
किनारे बिथरतात, मग
वान्यांचे श्वास रोखतात
कुणी प्रेमगीत गातात
केविलवाण्या स्वरात
खळबळ माजते तशी
नदी-लाटांच्या ऊरात
--- प्रकाश रामचंद्र क्षीरसागर

